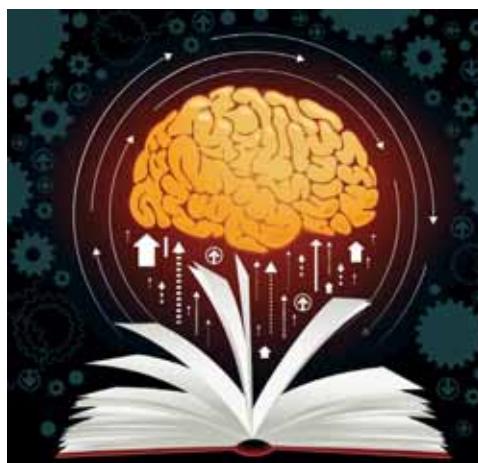

شده قبلی به جستجو می‌پردازد و ارتباطها را کشف می‌کند و بعد از آن به عملی مناسب دست می‌زند یا رفتار مشخصی را نشان می‌دهد. بنابراین، عمل افراد متفاوت در موقعیتی خاص، از آنجایی که به ساخت‌شناختی قبلی آن‌ها مربوط می‌شود، به طور طبیعی با یادگیر متفاوت است. به عبارت دیگر، پاسخ هر فرد به یک محرک بازتاب بلافصل و مستقیم نیست، بلکه به فرایندهای شناختی او وابسته است. این دیدگاه از آن شناخت‌گرایان و بیانگر نظریه «یادگیری شناختی»^۵ است که معتقد است: آنچه ما در ک می‌کنیم، نه فقط به محرک‌ها، بلکه به فرایندهای شناختی موجود در ذهن ما وابسته است.

* پی‌نوشت‌ها

1. alertness, Consciousness
2. Perception
3. Percept
4. attention
5. cognitive learning

- هشیاری^۱ عبارت از مجموعه‌ای از ادراک‌ها، افکار، احساسات و خاطره‌های فعلی یک فرد در برهمه‌ای از زمان است. در واقع هشیاری به نوعی مترادف با آگاهی است و خود درجاتی دارد:

- هشیاری نافعال وقتی است که شخص نسبت به رویدادهایی که در محیط او پدیده می‌آیند، حالتی پذیرا دارد، اما به طور مستقیم به آن‌ها نمی‌پردازد.

- هشیاری فعال موقعی است که فرد نسبت به رویدادی معین توجه نشان می‌دهد و برای واکنش به آن به جستجوی فکری می‌پردازد و تصمیم می‌گیرد.

- ادراک^۲ فرایندی است که در آن از محرک‌های موجود در محیط طرح‌هایی در ذهن سامان‌دهی و تعبیر و تفسیر می‌شوند.

- صورت ادراکی^۳ آن چیزی است که ادراک می‌شود؛ یعنی در ذهن انسان معنا پیدا می‌کند. مبنای معنا‌سازی خاطره فرد از محرک در حافظه است که موجب می‌شود، محرک با رویدادها و تجربه‌های گذشته مرتبط شود. در واقع معنای یک محرک در خود آن نهفته نیست، بلکه آن چیزی است که در ذهن یادگیرنده و توسط ادراک می‌شود.

- توجه^۴ یا دقیق همان تمرکز ادراکی است. در یک فرایند یادگیری کیفی، یادگیرنده ابتدا بر محرک (سوال، موضوع مورد یادگیری و مسئله) تمرکز می‌کند و آن را مورد دقت و توجه قرار می‌دهد. سپس در حافظه خود برای برقراری ارتباط با ادراکات آموخته